

مراسله‌ای بن‌یمین

بقلم آقای هلک الشعراً بهار

نایابه طهران در مجلس شورای ملی

آقای مدیر محترم

در صفحه ۲۳۸ شماره سوم آن مجله مراسلاتی از ابن‌یمین با مضای (ی. برنس) طبع شده و وعده داده است که مراسلات دیگری نیز خواهد فرستاد.

از پیدا شدن مراسلات ابن‌یمین که زیاد تر حیات شاعر شیرین کاری را بر ما روش می‌سازد مسروشدم و بالجمله با دقت مراسله‌ای اول را خواندم معلوم شد این مکتوب نظم است و نثر نیست ولی نظمی ~~که~~ قوافی آن باصطلاح (موقوف) می‌باشد.

این طرز (قاویه موقوف) همانست ~~که~~ دو قسمت از آن را شمس الدین محمد غیس رازی در کتاب المعجم فی معا بر اشعار العجم باب پنجم از قسم دوم راجع بقاویه در صفحه ۲۶۰ آورده که مطلع آن بدین قرار است:

شادمان باد مجلس مسوو فی مشرق حمید دین الجو

این شعر موقوف القوافی در فارسی بذریت گفته شده و جز دو قصیده مشهور که در کتاب المعجم دیده می‌شود و یک قصیده که معانی تمام ایام آن موقوف به بوت دیگر و مرادف به کامه | گفت | می‌باشد و در جنگلها بنظر رسیده، دیگر قصيدة تمام یا غزلی باین طریقه بنظر من فرسیده است جز قطمه ابن‌یمین که در آن مجله شریقه بطريق نثر درج شده بود اینک عین آن مراسله را با تصحیح اغلاطی که در نسخه اصل و یا مطبوعه روی داده نوشته برای جنابعالی ارسی داشت تا مقرر فرمایند بهمان قرار که ساخته شده است و مراد شاعر بوده طبع شود.

قطعة ابن‌یمین:

صاحب اعظم علاء دین و دو
لت که ایام حیوتش در سعادت
دوستان حضرت
عالی او تا بروز حشر پا
بنده بد و از بد ایام در
عصمت ایزد بحق مصطفی
رافراوان و عده داداند رخزا
بنده در گاه خود ابن‌یمین

بی کرم‌ها خود پس از رنج (فرانج)
دم ندیدم و عده او را وفا
قای مغرب شد کرم‌ورنی چرا؟
دست عاقل خاصه در آیام ما.
والسلام

سان و گفت ارتزدن آنی ببا
وان) چونزد بارگاه او رسو
نی و در آفاق خود گوئی که عنة
غیر قام ازوی نشان هر گز ندا

مُلْكُ الْأَنْوَافِ

در شعر پنجم مصروع دوم بعد از کلمه (رنج) بر طبق قاعدة شعری
کلمه ای هموزن (فراؤان) و با همین معنی ضرورت داشت که در متن
نمود، لهذا همانرا حدساً بین دو هلال اضافه نمود که وزن و روی محفوظ
بماندو سایر اصلاحات ظاهراً درست بنظر میرسد.

مالجمله شاید در ضمن سایر مراسلانی که بعد بفرستندهم از این
سنخ صناعات بکار رفته باشد و لازم است دقت شود.

در خاتمه برای خالی نبودن عریضه غزلی موقوف المعانی ^{کے}
چند سال قبل گفته ام و بعد ها — چنانچه ذکر شد در یکی دو جمله شعری
قصیده ای بهمان طرز یافتم بعنوان شاهد تقدیم میدارم.

غزل موقوف المعانی

گفتمش هنگام وصلت ای مت فرخار گفت
باش اکنون تا بر آید ، گفتم از گل خار: گفت
جانت اندر هجر گفتم جان پس ایثار تست
گرچه هست این هدیه در پیش تو بمقدار گفت
عاشقان این ناله و آه و فشان از هر چیست
گفتم از جور تو مشوق جفا ~~کردار~~ گفت
عاصقان را رنج باید برد گفتم رنج عشق؟
گفت از آن دشوار تر گفتم فراق یار گفت
آنچه سوز د جان عاشق گفتم جور حبیب
گفت نی گفتم نگاه بار با اغبار گفت
آری آری ، گفتم از زاغیار نتوان بست چشم
گاهه گاهی گوشة چشمی باما میدار گفت
چشم بست ما تو را هم ساعری بر گفت نهاد
گفتم از میخانه کس بیرون رود هشیار گفت

ناوک دلداد و زمان را شد دلت آما چگانه.

گفتمش جانا مرا نبود و ای در سکار گفت

دل پر دند از کفت ؟ گفتم بلی گفت این چفا

از که بزد گفتم از آن طریق طرار گفت

روی، دل در پرده حسرت چه یوشی غنچه وار

گفتم از درد فراق ان گل رخسار گفت

کفتہ دلدار گشت آئین گفتار (بھار)

گفتمش آئین جاست آنچه را دلدار گفت

در مراحله دوم

بعد از فراغ از قرائت مراسله اول ابن یمین بخراندن مراسله دوم پرداخت و معلوم شد که دو میهن در عدد مراسلات نیست بلکه فرمانی است که از طرف خواجه علاء الدین وزیر ظمامور و بر حسب برایع پادشاهی مسوده نموده است که در مسجد (فریومد) که خرابه های آن تا امروز باقی است ، حفاظت کلام الله مقرر و مرده باشند نه اینکه ابن یمین بعمال فریومد حکمی از جانب خویش - چنان شکه از مقدمه مسطورة بر مراسله مذکوره بر می آید - نموده باشد . بعلاوه تمام سرتایا مراسله دوم غلط چاپ شده است - و درایع که لالی آبدار این رسایل بدین وسائل ، بتدریج محو خواهد شد زیرا غالب مستشرقین در ادبیات فارسی دست کامل ندارند ، مطابع هم اعتمادی بخطاب نهیکنند و باعتماد این دو مبدأ این قبیل

سال - ۲

۱۳۰۶ مرداد — ۲۴

آینده - . . . و باید بخطی نویسنده‌گان را نیز ضمیمه نمود
چه بتوجه به دیده شده که مقالات و اشعار خوش خط بی غلط چاپ میشود .
غلب مقالاتی که در مجله آینده پرغلط چاپ شده باین سبب بوده
است ، زیرا از حروفچین و از مصحح معمولی که اطلاعات علمی و ادبی
ندارند نمیتوان انتظار زیادتر داشت . ما مخصوصاً موقع را مفتختم شمرده
از نویسنده‌گان محترم خواهش داریم مقالات خود را با خط خوازند و سند

بی نیازی

آنچه در زندگی ضروری نیست
دل برآهش اگر نیازی به خویشتن را همچ عادت خوی
پیش عادیت سر فکنده میباشد
که بهر حال سرفرازی به وان عبادت که خیزد از عادت
جونکه هر عادتی نیاز آرد
از همه چز بی نیازی به
محمد هاشم میرزا افسر

مسیو بریان ، وزیر خارجه فرانسه
(سابقًا بارها رئیس وزراء بوده است)

نصیر الدوّلہ میرزا ابوالحسن جلوہ مشاور الملک

شرح احوال میرزائی جلوہ قلم آقای آقا میرزا طاهر تشكانی
از شگردان آن مرحوم و شرح حال مرحوم مشاور الملک در شماره آینده
درج میشود